

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Tufan Aliona în numele inculpatului Tureanschi Roman, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Florești din 04 mai 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Tureanschi Roman Vasile, născut la 31 martie 1971, originar și domiciliat în or. Florești, str. M. Costin 14 A, ap. 7.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.11.2014 – 04.05.2015 (prima instanță);
2. 28.05.2015 – 07.10.2015 (instanța de apel);
3. 10.02.2016 – 18.05.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 04 mai 2015, Tureanschi Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, fără aplicarea pedepsei.

Conform art. 46 Cod Penal (redacția anului 1961), Tureanschi Roman a fost liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă a fost admisă și a fost dispusă încasarea de la Tureanschi Roman, în beneficiul Bazei Păstrare Tehnică, Armament și Patrimoniu Militar a Armatei Naționale, suma de 232680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Tureanschi Roman în perioada 16.05.-10.11.1997 și 04.12.1997-20.03.1998, îndeplinind serviciul în cadrul Bazei Păstrare Armament și Patrimoniu Militar a Armatei Naționale din Florești, la funcția de pușcaș al detașamentului de pază paramilitară, în una din zilele lunii februarie a anului 1998, cunoscând că regiunea din spate a depozitului nr. 45 a unității militare de la postul nr. 4, în care se păstrau bobine cu cablu telefonic ”P-

274”, este slab supravegheată și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, de unul singur deteriorând cu ajutorul unui baros, peretele din spate a depozitului nominalizat, a pătruns în interior, de unde a sustras pe ascuns 80 bobine cu cablu telefonic ”P-274” a câte 500 metri în fiecare bobină, în total 40 000 metri, după ce suprafața deteriorată a peretelui depozitului a clădit-o cu piatră și a tencuit-o astfel ca să nu fie posibilă identificarea pătrunderii lui în depozit, iar cablul sustras l-a transportat cu trenul în mun. Chișinău, unde prin intermediul unei persoane l-a comercializat, banii dobândiți însușindu-i.

Ulterior, în perioada lunilor februarie-iulie 1998, urmărind același scop de sustragere a bunurilor altei persoane, de repetate ori a pătruns în același mod în depozitul nominalizat nr. 45 de la postul nr. 4, în care se păstrau bobine cu cablu telefonic ”P-274”, de unde a sustras pe ascuns 584,8 bobine cu cablu telefonic ”P-274” a câte 500 metri în fiecare bobină, în total 292400 metri, după care suprafața deteriorată a peretelui depozitului a clădit-o cu piatră, tencuind-o în așa mod ca să nu fie posibil identificarea pătrunderii lui în depozit, iar cablul sustras l-a transportat cu un microbuz de model „Volkswagen Transporter” în mun. Chișinău, unde prin intermediul unei persoane l-a comercializat, banii dobândiți însușindu-i.

Astfel, pe perioada nominalizată Tureanschi Roman a sustras din Baza Păstrare Armament și Patrimoniu Militar a Armatei Naționale din Florești 664,8 bobine cu cablu telefonic ”P-274” a câte 500 metri în fiecare bobină, ce constituie 332400 metri, la prețul de 0,70 lei pentru un metru, cauzând unității militare nominalizate o daună materială în proporții deosebit de mari, în mărime de 232680 lei.

Acțiunile lui Tureanschi Roman au fost încadrate de prima instanță în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Tufan Aliona în numele inculpatului Tureanschi Roman, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tureanschi Roman să fie achitat, din motiv că acesta nu a comis infracțiunea pentru care a fost pus sub învinuire, invocând:

- lipsa probelor ce ar demonstra incontestabil vinovăția inculpatului în fapta incriminată, instanța bazându-și hotărârea de condamnare în exclusivitate pe declarațiile depuse de martorii acuzării care nu corespund realității, astfel lipsindu-l pe inculpatul Tureanschi Roman de dreptul la un proces echitabil stipulat de art. 6 al Convenției;

- instanța de fond contrar prevederilor art. 45 al Convenției și art. 26 Cod de procedură penală, nu și-a motivat soluția, fiind transcrise cele menționate în rechizitoriu.

- prima instanță a ignorat prevederilor art. 22 din Constituția RM, precum și art. 7 §1 al CEDO, or conform acestui principiu nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile legii și în temeiul legii;

- instanța de fond a omis să se expună asupra temeiniciei reluării urmăririi în baza art. 287 Cod de procedură penală, după scoaterea lui Tureanschi Roman de sub urmărire în calitate de bănuțit, cu continuarea procesului penal contrar prevederilor art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO și art. 22 Cod de procedură penală, nerespectând în acest sens principiul „non bis in idem”, adică cel de a nu fi urmărit sau judecat mai multe ori pentru aceeași faptă, consacrat la art. 21 Constituția RM;

- soluția referitor la încasarea prejudiciului material nu a fost motivată de către prima instanță, cuantumul căruia a fost concretizat de către reprezentantul părții vătămate și civile, nefiind prezentate probe care ar demonstra costul cablului sustras și cantitatea lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2015, a fost respins apelul ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a aplicat pe parcursul judecării cauzei normele legislației procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei penale cu respectarea principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal, în limita învinuirii formulate în rechizitoriu, cu verificarea împrejurărilor de fapt și constatarea aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenței, utilității, veridicității, concludenței și coraborării lor.

La fel, instanța de apel a conchis că deși inculpatul Tureanschi Roman nu își recunoaște vinovăția în infracțiunea incriminată, aceasta este confirmată prin probele administrate, care au fost cercetate în instanța de fond și suplimentar în cea de apel, acestea corect fiind puse la baza sentinței adoptate, și anume declarațiile martorilor Maștaler Fiodor, Maștaler Marina, Sevortov Alexandr, Ceapa Anatol, Dunaevschi Igor, Zaițev Constantin, Zabica Maria.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că martorii acuzării ce au fost audiați în ședințele instanței de fond, păstrându-și declarațiile de la faza urmăririi penale, unanim au confirmat tangența pe care inculpatul Tureanschi Roman a avut-o cu locul faptei, negându-i versiunea, că ar fi scos careva obiecte de pe teritoriul grădiniței de copii, ci dimpotrivă confirmând pătrunderea lui în depozitul de păstrare a cablului telefonic, de unde a și fost comisă sustragerea.

Totodată, vinovăția acestuia este demonstrată și prin probele administrate la cauza penală, cum ar fi:

- prin ordinului nr. 98 din 19.09.1998, a șefului Bazei Păstrare a Tehnicii și Armamentului, confirmă fapta de pătrundere în depozit (f.d.41, vol. I);

- prin actul din 19.09.1998 de examinare a depozitului constatându-se, că în peretele din spate au fost depistate urme proaspete de pătrundere, prin demolarea unei părți din perete, fiind scoase circa trei cărămizi, cu clădirea lor ulterioară, fiind depistat neajunsul a 332,4 metri de cablu telefonic "P-274" (f.d.46-47, vol. I);

- prin procesul verbal din 19.09.1998 de cercetare la fața locului (f.d.30-33 vol. 1);

- cantitatea și costul bunurilor sustrase fiind constatată prin raportul și adevărul de inspectorat nr. 6, cu privire la valoarea cablului sustras, costul căruia echivalează cu 700 lei pentru 1 km, suma totală fiind de 232680 lei (f. d. 61; 66, vol. I) și sustragerea căruia a fost recunoscută de către Tureanschi Roman în cadrul audierii lui în calitate de bănuit și învinuit, fapt confirmat prin procesul verbal din 29.10.2014 și respectiv 03.11.2014 (f.d.256-257, 263-265, vol. I).

În aceste împrejurări, instanța de apel a considerat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor verbale și celor scrise administrate pe caz, în temeiul cărora a constatat cu certitudine comiterea de către inculpatul Tureanschi Roman a faptei prejudiciabile de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă prin pătrundere și cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, în acțiunile lui fiind prezente elementele constitutive a componentei de infracțiune, prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal (legea penală din 2002), respingându-i declarațiile de nerecunoaștere a vinovăției ca fiind pur declarative și îndreptate în vederea eschivării atât de la răspunderea penală, cât și de la recuperarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

La fel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță, prin probele cercetate pe caz, corect a reținut, că baza probantă administrată în prezenta cauză, denotă caracterul infracțional al faptei comise de către inculpat, iar nerecunoașterea de către el a vinovăției, sub pretextul unei versiuni referitor la darea primelor declarații ca urmare a maltratării fizice, nu este altceva decât o tentativă de evitare a răspunderii și pedepsei penale. Or, probele descrise mai sus, nu lasă nici o îndoială referitor la comiterea faptei de către inculpat, el recunoscându-și vinovăția la faza incipientă a cauzei, ulterior acceptând depunerea declarațiilor în prezența apărătorului Cojocar Rodica, depunând autodenunțul la 25.09.1998 (f.d.211-218 vol. I) și încheind acord de recunoaștere a vinovăției (f.d.267-268 vol. I), pe care ulterior nu l-a susținut.

În acest sens, instanța de apel a menționat că fiind audiat în calitate de bănuit și învinuit în prezența apărătorului Cojocar Rodica, inculpatul Tureanschi Roman fără a invoca pretinsa influență fizică sau psihică din partea OUP, a recunoscut integral sustragerea în perioada lunilor februarie-iulie 1998 a cablului telefonic din depozitul Bazei Păstrare Tehnică, Armament și Patrimoniu Militar din Florești,

acceptând recuperarea benevolă a prejudiciului material (f.d.219-225,256-257,263-265 vol. I). Mai mult ca atât, la etapa finisării urmăririi penale, nici inculpatul și nici apărătorul acestuia, n-au invocat careva obiecții asupra legalității întocmirii actelor procedurale și cumulării probelor pe dosar, ne solicitând nulitatea acestora.

Respectiv, constatând ca fiind dovedită fapta prejudiciabilă comisă de către inculpatul Tureanschi Roman, instanța de apel a reținut că prima instanță întemeiată a concluzionat prezența în acțiunile lui a elementelor constitutive a componenței de infracțiune, prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal, însă ținând cont de termenul general de prescripție, stabilit de art. 46 alin. (4) Codul penal (în redacția legii din 1961), aplicabil la data comiterii faptei prejudiciabile, prin prisma prevederilor art. 10 Cod penal (redacția legii din 2002), corect a conchis intervenirea prescripției tragerii lui la răspundere penală. Or, procesul penal în cauza dată a fost pornit la data de 23.09.1998 de către Procuratura militară Bălți în temeiul art. 123/1 Cod penal (redacția Legii din 1961), ulterior la data de 13.10.1998, inculpatul Tureanschi Roman fiind anunțat în căutare, prin aplicarea măsurii arestului preventiv, fiind depistat și reținut abia la data de 21.03.2014, fiind pus sub învinuire la 29.10.2014 (f.d. 228-230; 237, vol. I). Astfel, de la data comiterii faptei pînă la data pronunțării sentinței, expirând termenul prescripției generale de 15 ani, ce nu s-a întrerupt prin comiterea altei fapte penale.

Cât privește argumentul formulat de apărare referitor la scoaterea inculpatului Tureanschi Roman de sub urmărirea penală în calitate de bănuț, cu ulterioara reluare a urmăririi penale și punerea sub învinuire, fapt prin care se invocă nerespectarea principiului „non bis in idem”, stipulat la art. 4 Protocolul nr. 7 CEDO, instanța de apel a constatat că acesta contravine aspectelor de fapt a cauzei penale, or în baza ordonanțelor din 30.09.2008 (f.d. 7, vol. I), 06.03.2009 (f.d. 8-9, vol. I) și 30.10.2014 (f.d. 10, vol. I) de sub urmărirea penală au fost scoși Tocarciuc Dorian, Dunaevschi Igor, Ceapa Anatolii, precum și Zabica Igor, pe când în privința inculpatului o atare soluție nu a fost adoptată, procesul penal în cauza dată fiind suspendat pe o perioadă îndelungată de timp, în legătură cu căutarea lui.

Totodată, versiunea apărării referitor la comiterea faptei de către alte persoane, inclusiv și de către cele ce au fost scoase de sub urmărirea penală, fapt ce a influențat depozițiile lor date împotriva inculpatului, instanța de apel a respins-o ca pur declarativă, or probele expuse în sentință, nu numai că-i dezvăluie caracterul pur formal, ci dimpotrivă denotă vinovăția inculpatului în fapta reținută de către prima instanță.

Cu referire la dezacordul în privința încasării sumei prejudiciului material, instanța de apel a statuat că la stabilirea cuantumului lui, partea civilă a ținut cont de cantitatea bunului sustras și prețul stabilit la momentul comiterii faptei, rezultat din actul de inventariere anexat la (f.d. 46-47 vol. I) și adeverința de inspectorat de la

(f.d. 66, vol. I) fapt confirmat în instanța de fond, cât și în cea de apel de către reprezentantul Rotari V.

Astfel, instanța de apel ținând cont de faptul, că potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală - sentința de condamnare se adoptă și în cazul liberării de răspundere penală în legătură cu expirarea termenilor de prescripție, iar dispozițiile art. art. 394 alin. (5) și 397 pct. 1) Cod de procedură penală, indică expres necesitatea expunerii asupra acțiunii civile, a conchis temeinicia sentinței în privința încasării de la inculpatul Tureanschi Roman în beneficiul Bazei de Păstrare Tehnică Armament și Patrimoniu Militar a Armatei Naționale, a prejudiciului material în sumă de 232680 lei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Tufan Aliona în numele inculpatului Tureanschi Roman, care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 11), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței Judecătorei Florești din 04 mai 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Tureanschi Roman să fie achitat, invocând că:

- instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatului și nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți. La fel, faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită și există o cauză care înlătură răspunderea penală;

- atât sentința primei instanțe, cât și decizia instanței de apel sunt ilegale și neîntemeiate, bazate pe aprecierea eronată a tuturor probelor anexate la dosar, mai mult ca atât cauza s-a examinat unilateral, fiind puse la bază numai probele prezentate de acuzatorul de stat, fără a fi luate în considerație declarațiile inculpatului, fiind astfel încălcat principiul legalității armelor în proces, prevăzut de art. 6 CEDO;

- faptele imputate lui Tureanschi Roman nu au fost probate, iar probele prezentate au fost acumulate cu încălcarea legislației, fapt ce duce la nulitatea acestora și asupra cărora instanța de fond nu și-a expus concluzia, făcând transcrierea acestora din rechizitoriu;

- ca cauza a fost examinată superficial atât la faza urmăririi penale cât și la cercetarea judecătorească;

- contrar prevederilor art. 26 Cod de procedură penală, instanța concluzionează că Tureanschi Roman este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, însă nici la un capăt de acuzare nu își motivează concluzia;

- conform prevederilor art. 41¹ alin. (1) din Codul de procedură penală (în redacția legii din 1961, legea aplicabilă la momentul intentării cauzei penale) lui Tureanschi Roman i se atribuie calitatea de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 123¹ Cod penal (în redacția legii din 1961) fiind audiat în această calitate, fapt

confirmat prin procesul verbal de audiere a bănuitului din 25 septembrie 1998. Ulterior în conformitate cu prevederile art. 73 alin. (4) Cod de procedură penală (în redacția legii din 1961) organul de urmărire penală era obligat ca în termen de 10 zile, să-l pună sub învinuire. În asemenea circumstanțe, la 05 octombrie 1998, Tureanschi Roman a fost prin lege scos de sub urmărirea penală;

- conform prevederilor art. 172 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală (în redacția legii 1961) – urmărirea penală poate fi suspendată numai în privința învinuitului, astfel suspendarea urmăririi penale și anunțarea lui Tureanschi Roman în căutare, a fost ilegală, deoarece la data emiterii ordonanței de anunțare în căutare din 15 octombrie 1998, acesta deja nu mai avea nici o calitate procesuală în cauza dată, prin urmare termenul de prescripție de a fi tras la urmărirea penală nu s-a suspendat;

- condamnarea și aplicarea pedepselor unei persoane pentru infracțiuni, termenele de prescripție a căroră au expirat, constituie o încălcare a dreptului garantat de art. 22 din Constituție și art. 7 §1 din CEDO, deoarece pedepsele au fost stabilite și aplicate nu în condițiile legii și nici în temeiul legii;

- atât prima instanță cât și instanța de apel au ignorat că conform art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală (în redacția legii din 2002), reluarea urmăririi penale poate avea loc oricând în termenul de prescripție dacă au fost invocate fapte noi sau recent descoperite. În cazul descoperirii unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, urmărirea penală poate fi reluată în termen de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, sub acest aspect s-a expus și Curtea Constituțională în § 6 a hotărârii nr. 26 din 23 noiembrie 2010;

- prima instanță și instanța de apel urmau să se expună asupra argumentului apărării unde Tureanschi Roman a fost scos prin lege de sub urmărirea penală ca bănuit, iar procurorul contrar cerințelor art. 22 alin. (1), (2) Cod de procedură penală și art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO, n-a reluat urmărirea penală în conformitate cu cerințele art. 287 Cod de procedură penală, dar ilegal, în mod repetat l-a pus sub învinuire pe Tureanschi Roman pentru aceleași fapte, încălcându-i dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă, consacrat de art. 21 din Constituție și art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO;

- instanțele nu își motivează concluzia privind încasarea prejudiciului material, deoarece de către reprezentantul părții vătămate nu au fost prezentate probe care ar demonstra costul cablului sustras și nu s-a prezentat nici un act contabil care ar demonstra existența acestei cantități de cablu la baza militară. De fapt, acuzarea prezintă un certificat datat cu anul 2006, eliberat de Șeful Statului Major, precum că există o asemenea pierdere și daună adusă statului, însă nimic nu indică că această daună a fost cauzată anume de Tureanschi Roman, sau de o altă persoană cu funcție, care la acel moment activa în baza militară;

- sentința de condamnare nu este motivată, fiind astfel afectată de un viciu fundamental, deoarece cauza a fost examinată unilateral, fiind puse la bază numai declarațiile reprezentanților organelor de stat și a părții vătămate, astfel lipsindu-l pe inculpat de dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO;

- instanța urma să țină cont de prevederile art. 6 alin. (1) Cod penal, învinuitului nefiind incriminate careva fapte concrete, pe care le-ar fi comis cu vinovăție. Mai mult ca atât probele examinate în instanțele de judecată, confirmă declarațiile depuse de către învinuit;

- instanțele de judecată nu au respectat întocmai principiile de bază care reglementează desfășurarea unui proces penal echitabil și nu a fost dată o apreciere justă probelor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este declarat peste termen.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

La caz, se reține că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2015, a fost pronunțat la 07 octombrie 2015, în prezența inculpatului Tureanschi Roman și a apărătorul său Tufan Aliona, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d.177, verso, vol. II), în aceeași zi fiind comunicată și data pronunțării deciziei integrale – 04.11.2015.

Conform procesului verbal al ședinței de judecată din 04 noiembrie 2015, (f.d.182, vol. II), a fost pronunțată decizia integrală și a fost înmînată copia acesteia inclusiv inculpatului Tureanschi Roman și apărătorului său Tufan Aliona, pentru ce aceștia s-au și semnat în recipisa de primire (f.d. 180, 181, 190, vol. II).

Astfel, Colegiul penal menționează că termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate integral la 04 noiembrie 2015, a expirat la 07 decembrie 2015, zi de luni.

În acest context, Colegiul penal reține că la 28 decembrie 2015, conform ștampilei poștale pe plicul expediat (f.d. 203, vol. II), avocatul Tufan Aliona în numele inculpatului Tureanschi Roman, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei

instanței de apel, peste termenul legal de declarare a recursului ordinar prevăzut de lege.

În acest sens, Colegiul penal statuează că potrivit dispozițiilor art. 230 Cod de procedură penală, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului și nici recurentul nu solicită repunerea în termen, indicînd la sfîrșitul recursului data de 04.12.2015, fără al depune în instanță la această dată, dar trimițîndul prin intermediul poștei la 28.12.2016.

În consecință, Colegiul penal conchide că recursul ordinar declarat la 28 decembrie 2015 de către avocatul Tufan Aliona în numele inculpatului Tureanschi Roman este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. Conducîndu-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tufan Aliona în numele inculpatului Tureanschi Roman, împotriva sentinței Judecătorei Florești din 04 mai 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Tureanschi Roman Vasile**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **18 mai 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin